

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΚΜΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ (717 -1025)

Ι. ΠΑΓΙΩΣΗ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗ Μ. ΑΣΙΑ

1. Η διαμόρφωση της μεσαιωνικής ελληνικής βυζαντινής αυτοκρατορίας

A) ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ

Δυναστεία Ισαύρων (717 -802)

Δυναστεία Αμορίου (802 -867)

→ διαμορφώνεται το μεσαιωνικό
ελληνικό βυζαντινό κράτος

B) ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

- 1) σταθεροποιούνται τα σύνορα Βυζαντίου –Χαλιφάτου
- 2) αντεπίθεση των Βυζαντινών
- 3) αντιμετώπιση των Βουλγάρων
- 4) αφομοίωση των σλαβικών πληθυσμών

Γ) ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

- 1) ενισχύεται ο ελληνικός χαρακτήρας (περιορίστηκε η χρήση της λατινικής γλώσσας)
- 2) οργανώνεται η κεντρική διοίκηση (υπηρεσίες→ σημαντικότερη: για την εξωτερική πολιτική του κράτους)
- 3) οργανώνεται η περιφερειακή διοίκηση → α) θέματα
β) στρατηγοί θεμάτων (μεγάλη δύναμη /επικίνδυνοι)
γ) θεματικός στρατός (στρατιώτες – αγρότες)

- απέκτησαν μεγάλη δύναμη
- συχνά γίνονταν επικίνδυνοι για την κεντρική εξουσία και οργάνωναν εξεγέρσεις
- αντιμετώπιζονταν από την κεντρική εξουσία.

- δ) αποτελέσματα ανάπτυξης θεματικών στρατών =
- περιορίστηκαν οι μισθοφόροι
 - μικρή και μεσαία ιδιοκτησία στην ύπαιθρο

Δ) ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

- 1) ανάκαμψη → αυξήθηκε ο πληθυσμός της αυτοκρατορίας (8^{ος} -9^{ος} αι.)
- 2) ξεπεράστηκε η οικονομική κρίση
- 3) αυξήθηκαν τα κρατικά έσοδα
- 4) αναζωογονήθηκε το εμπόριο και η βιοτεχνία
- 5) η οικονομία ήταν αγροτική
- 6) «κακώσεις» = μέτρα του Νικηφόρου Α' για ανάκαμψη του εμπορίου και αύξηση των εσόδων του κράτους

Ο Λέων Γ΄ Ίσαυρος με το γιο του Κωνσταντίνο
σε νόμισμα της εποχής

Σόλιδος των αυτοκρατόρων Μιχαήλ Β' και
Θεοφίλου της Αμοριανής Δυναστείας